

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 915/07
13.03.2008. година
Београд**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Гордане Џакуле и Вере Пешић, чланова већа, са саветником Маријаном Тафра - Мирков, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа "АА", против решења Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина 01/4 број У/П - 576/06 од 28.11.2006. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 13.03.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против закључка Царинарнице Кладово број УП-15/06 од 23.03.2006. године, којим је одбачена као неблаговремена тужиочева жалба поднета против решења исте царинарнице број УП-15/06 од 22.02.2006. године.

Тужилац тужбом оспорава решење туженог због погрешно утврђеног чињеничног стања па предлаже да се поништи. Наводи да је решење Царинарнице, против којег је поднео жалбу, примио дана 03.03.2006. године, што је у присуству поштара и уписао на коверти, а не дана 02.03.2006. године. Истиче да је у књизи ПТТ-а, уписан датум пријема поште од 02.03.2006. године, али да он тог дана није примио пошиљку јер није ни био на послу.

Тужени орган, изјашњавајући се на наводе тужбе, у свом одговору, оспорио је ове у целини, те је остајући код разлога оспореног решења, предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, разлога оспореног решења, те одговора на тужбу, као и целокупних списка предмета ове управне ствари, а у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени суда, тужени, оспореним решењем, у поступку у коме није било повреда правила поступка од утицаја на решавање ове управне ствари одбио жалбу као неосновану, исправно налазећи да је првостепени орган с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, правилно применивши одредбе члана 220. Закона о општем управном поступку нашао да жалба није благовремена. За своју одлуку тужени је дао разлоге које у свему као правилне, прихвата и овај суд.

Ово стога, јер према стању списка предмета произлази да је решење Царинарнице Кладово Уп-15/06 од 22.02.2006. године тужиоцу уручене дана 02.03.2006. године, а против овога је тужилац жалбу поднео дана 18.03.2006. године. Како је од уручења решење па до подношења жалбе протекао рок од 15 дана прописан одредбом члана 220. ЗУП-а за подношење жалбе, правилно тужени налази да је исправно закључила Царинарница Кладово да је жалба поднета по истеку прописаног рока, те да није благовремена.

Суд је ценио наводе тужбе, па с обзиром на напред изнето и стање списка предмета, налази да се не могу прихвати као основани. Неосновано тужилац оспорава правилност утврђене чињенице о датуму пријема решења Царинарнице Кладово, против којег је тужилац поднео жалбу, јер из уредно попуњене и оверене повратнице о уручењу овог решења несумњиво произлази да је она уручена тужиоцу на адресу његовог пословног седишта дана 02.03.2006. године, што је оверено печатом тужиоца.

Са напред изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца суд је тужбу одбио као неосновану и на основу члана 41. став 2. ЗУС-а одлучио као у дипозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 13.03.2008. године, У. 915/07

Записничар, Председник већа-судија,

Маријана Тафра - Мирков, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

PC